

УДК 316.334.2

М. Я. Хомяк*кандидат фізико-математичних наук, доцент
доцент кафедри соціології та соціальної роботи**Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки***АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ЗАЙНЯТОСТІ ТА БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ**

Постановка проблеми. Безробіття та зайнятість населення є одними з найважливіших соціально-економічних проблем світу та України зокрема. Зайнятість населення – найбільш узагальнена характеристика економіки. Вона відбиває досягнутий рівень економічного розвитку, внесок живої праці в досягнення виробництва. Зайнятість об'єднує виробництво й споживання, а її структура визначає характер їхніх взаємозв'язків. Соціальна сутність зайнятості відображає потребу людини в самовираженні, а також задоволення матеріальних потреб через доходи, які особа отримує за свою працю. Надмірне безробіття має негативний вплив як на економіку країни, так і на суспільство загалом. Саме тому вивчення цього питання на сьогодні є надзвичайно актуальним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Плідні спроби створення цілісної теорії ринку праці, розроблення її наукового інструментарію належать В. Буланову, С. Дятлову, С. Кузьміну, С. Мочерному, А. Нікіфоровій, І. Прибитковій, Л. Шевченку. Економічні аспекти проблеми зайнятості активно розробляють С. Бандур, В. Геєць, Т. Заславська, Е. Лібанова, В. Мандибура, І. Маслова, Б. Нагорний, В. Пилипенко, Г. Соколова та інші. У роботах С. Дзюби, О. Хомри аналізуються організаційні аспекти регулювання зайнятості. Незважаючи на значну кількість наукових праць, проблеми зайнятості нині залишаються вивченими недостатньо ґрунтовно, особливо в соціальному аспекті, що є вагомою причиною для подальших наукових досліджень.

Основною метою статті є з'ясування стану зайнятості та безробіття в Україні на сучасному етапі, а також визначення його тенденцій та основних недоліків.

Вклад основного матеріалу дослідження. У міжнародних і вітчизняних соціально-економічних дослідженнях ринку робочої сили як його основні характеристики виділяють зайнятість і безробіття. Ці категорії взаємодоповнюють одна одну, оскільки обидві характеризують ступінь участі/неучасті активної частини населення в процесі праці [6, с. 125]. Міжнародною організацією праці (далі – МОП) рекомендовано систему класифікації, відповідно до якої населення віком від 15 до 70 років поділяється на економічно активне й економічно неактивне. Економічно активне населення (робоча сила), відповідно до ме-

тодики МОП, – це населення обох статей віком від 15 до 70 років включно, яке протягом певного періоду забезпечує пропозицію своєї робочої сили на ринку праці. Кількісно економічно активне населення складається із чисельності зайнятих економічною діяльністю та чисельності безробітних, до яких за цією методикою належать чітко визначені групи людей.

Зайнятість населення – діяльність громадян, пов'язана із задоволенням особистих і суспільних потреб, яка є джерелом доходу [2]. Беручи до уваги те, що діяльність людини спрямована не тільки на задоволення життєво необхідних біологічних потреб, але ц потреб інтелектуальних та духовних, можна визнавати двоякий характер категорії зайнятості населення. З одного боку, зайнятість носить економічний характер, оскільки праця є одним із найважливіших факторів функціонування і розвитку економіки, а з іншого – зайнятість за своєю суттю соціальна, тому тісно пов'язана із задоволенням людиною різних потреб у сфері праці: набуттям і підвищенням кваліфікації, трудових навиків, прагненням до творчості, самовираженням. Таким чином зайнятість населення виступає в суспільстві тим фундаментом, завдяки якому змінюється соціальне становище людини в суспільстві, а також формується її соціально-професійний портрет як особистості. З огляду на реалії сьогодення ми визначаємо соціально-економічну суть зайнятості населення з тих позицій, що це особлива форма відносин між працездатним населенням, господарюючими суб'єктами (роботодавцями) і державою, яка забезпечується відповідно до реального попиту підприємства й організацій на робочу силу певної професії та кваліфікації, а також із врахуванням особистих інтересів кожної людини, її соціальної захищеності. Зайнятість характеризується двома основними показниками: а) чисельність зайнятого населення; б) рівень зайнятості, який розраховується як відношення чисельності зайнятого населення до загальної чисельності населення віком 15–70 років.

Безробіття – це соціальне явище перевищення кількості бажаючих отримати роботу над кількістю робочих місць, проявом якого є стан незайнятості працездатного населення [1]. Безробіття характеризується кількістю безробітних та рівнем безробіття (відношення кількості офіційно зареєстрованих безробітних до кількості

працездатного населення). Варто зазначити, що критеріями вивчення структури безробіття як соціальної категорії є *стать* (з виокремленням найменш захищеної категорії жінок); *вік* (з виокремленням молодіжного безробіття й безробіття осіб передпенсійного віку); *соціально-професійні групи* (робітники, інженерно-технічні працівники, вчителі, медперсонал, службовці тощо); *рівень освіти*; *професійно-кваліфікаційні характеристики*; *рівень доходів і забезпеченості*; *причини й мотиви звільнення з роботи*.

Однією з найгостріших проблем сфери зайнятості є загроза скорочення трудового потенціалу та рівня зайнятості. Фінансово-економічна криза 2008 р., політична криза та військова агресія на Сході України 2014 р. ще більше загострили цю проблему. Насамперед це проявилось у скороченні чисельності економічно активного населення в 2009 та 2010 рр., що до цього стабільно зростала (згідно з методологією МОП на 11% у 2009 р. та 0,4% у 2010 р.) [3]. Протягом 2010–2013 рр. чисельність економічно активного населення знову зростає та спостерігається зменшення рівня безробіття. Проте з початку 2014 р. ситуація на ринку праці стає ще гіршою, ніж у часи фінансово-економічної кризи. Відповідно до даних вибіркового обстеження населення з питань економічної активності кількість економічно активного населення віком 15–70 років у I півріччі 2014 р. становила лише 20,2 млн. осіб [3]. У порівнянні з I півріччям 2013 р. відбулося зменшення загальної кількості економічно активного населення на 648 тис. осіб, рівень економічної активності населення віком 15–70 років зменшився з 65,0% у I півріччі 2013 р. до 63,3% у I півріччі 2014 р. Зниження цього показника спостерігалось здебільшого серед мешканців сільської місцевості. Найвищий рівень економічної активності був характерний для осіб віком 30–49 років, а найнижчий – для молоді віком 15–24 років та осіб віком 60–70 років [9].

При цьому на ринку праці більш активними все ще залишаються чоловіки, хоча їх кількісна перевага не надто значна [3]. Рівень економічної активності серед чоловіків віком 15–70 років залишається вищим, ніж серед жінок, тому що українські жінки все ще змушені частіше за чоловіків залишатись поза ринком праці, довше навчаючись, виконуючи хатню роботу, здійснюючи догляд за дітьми або родичами, кі його потребують.

У I півріччі 2014 р. чисельність зайнятого населення у віці 15–70 років становила 18,5 млн осіб, що на 802 тис. осіб менше, ніж у відповідному періоді 2013 р. Рівень зайнятості населення в середньому в країні скоротився із 60,1% у I півріччі 2013 р. до 57,9% у I півріччі 2014 р. (рис. 1) [9].

Чисельність безробітних у середньому в I півріччі 2014 р. збільшилася на 154,0 тис. осіб і становила 1,7 млн осіб. Рівень безробіття населення

віком 15–70 років, визначений за методологією МОП, зріс із 7,6% до 8,6% економічно активного населення. Погіршення ситуації щодо зайнятості та безробіття спостерігалось в усіх регіонах, не дивлячись на військову агресію на Сході України. Майже половина всього зайнятого населення країни зосереджена в Дніпропетровській, Донецькій, Луганській, Харківській, Львівській, Одеській, областях та м. Києві. Найскладніша ситуація склалася в Луганській та Донецькій областях, де проводиться антитерористична операція. Найвищий рівень зайнятості спостерігався в м. Києві (62,2%) та Дніпропетровській області (61,2%), а найнижчий – в Івано-Франківській та Тернопільській областях (відповідно, по 54,0%) [9].

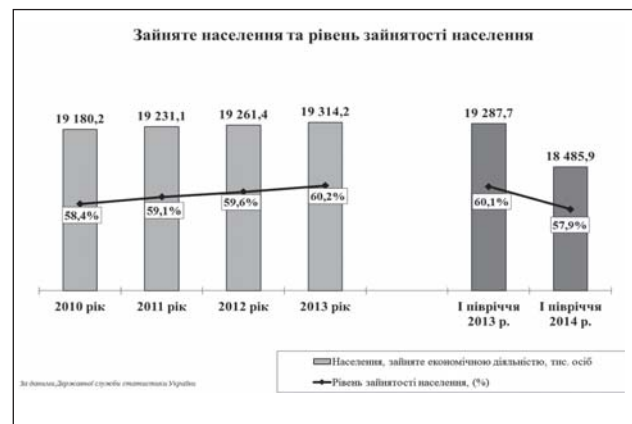

Рис. 1. Показники кількості зайнятого населення та рівня зайнятості населення України

Зробивши порівняльний аналіз за статтю, можна зробити висновок, що в I півріччі 2014 р. чисельність зайнятих жінок становила 8,9 млн осіб, чоловіків – 9,6 млн осіб. Зменшення чисельності зайнятого населення, порівняно з відповідним періодом 2013 р., спостерігалось як серед чоловіків (на 351,2 тис. осіб), так і серед жінок (на 450,6 тис. осіб). Рівень зайнятості скоротився серед чоловіків (з 65,2% до 63,2%), а також серед жінок (з 55,5% до 53,1%). У I півріччі 2014 р. чисельність безробітних жінок зросла, порівняно з відповідним періодом 2013 р., на 24 тис. осіб та становила 654,5 тис. осіб. Чисельність безробітних чоловіків зросла з 945,6 тис. осіб до 1,1 млн осіб. Рівень безробіття серед жінок зріс із 6,3% до 6,8%, рівень безробіття чоловіків становив 10,1% економічно активного населення (у I півріччі 2013 р. – 8,7%) (рис. 2).

Якщо проводити аналіз за місцем проживання, то I півріччі 2014 р. серед міського населення чисельність зайнятих скоротилася на 235,4 тис. осіб та становила 13,1 млн осіб. У сільській місцевості чисельність зайнятих зменшилась із 6,0 млн. осіб до 5,4 млн. осіб. Рівень зайнятості в міських поселеннях скоротився з 58,9% до 58,1%, у сільсь-

кій місцевості з 63,0% до 57,4%. Серед безробітних більш ніж дві третини склали мешканці міст, решту – сільські жителі. Зростання чисельності безробітних, порівняно з I півріччям 2013 р., відбулося як серед міського населення (на 115 тис. осіб), так і серед мешканців сільської місцевості (на 39 тис. осіб). Рівень безробіття серед міського населення зріс із 7,4% до 8,3%, а серед мешканців сільської місцевості – з 7,8% до 9,2% економічно активного населення (рис. 2).

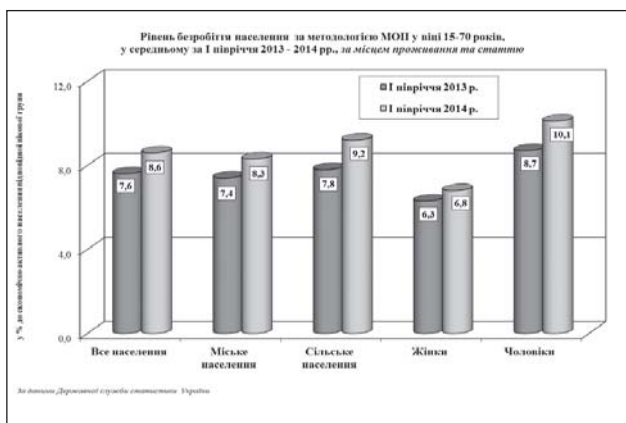

Рис. 2. Показники рівня безробіття населення за місцем проживання та статтю в середньому за I півріччя 2014 року

Рівень безробіття в Україні залежить від пори року: серед усіх категорій найнижчим він є в жовтні, а найвищим – у лютому. Такі показники свідчать, що сезонне безробіття в значній мірі впливає на формування загальних показників, особливо це стосується сільського населення та чоловіків. Щодо структури незайнятого населення, то протягом року абсолютні показники безробіття серед міського населення вищі, ніж серед сільського, а серед жінок вищі ніж серед чоловіків. Таку динаміку можна пояснити тим, що влітку в сільській місцевості роботи значно більше ніж взимку, а чоловіки, які офіційно не працевлаштовані, у літню пору року займаються сезонними роботами та неофіційно працюють у різних галузях [10].

Вищі абсолютні показники щодо стану зайнятості серед жінок та міського населення пояснюються низкою демографічних та соціальних причин. Так, наприкінці 90-х та на початку 2000-х рр. на тлі скорочення чисельності населення в Україні в період економічної активності почало вступати численне покоління народжених під час «демографічної хвилі» 80-х років, що була переважно пов'язана з інтенсивним стимулюванням народжуваності в Радянському Союзі. Другий чинник – стрімкі темпи скорочення сільського населення щодо його активної частини та відтік частини населення із сіл до міст. Третью причиною є подальша зміна уявлень про місце та роль жінки в українському суспільстві. Сучасна україн-

ська жінка все більше уваги приділяє реалізації себе в професійній сфері, значно зросла цінність її фінансової незалежності в суспільній свідомості. Крім того, українські жінки довше живуть (у середньому на 12,5 років [3]), довший період часу зберігають працездатність та мають менший рівень доходів і пенсій, що спонукає їх до активної трудової активності, у тому числі після досягнення пенсійного віку.

Щодо вікових груп, то серед зайнятих громадян майже половину становлять особи у віці 40–59 років, кожен четвертий – у віці до 29 років, (рис. 3). Рівень зайнятості скоротився серед населення всіх вікових груп. Як і в попередні роки, найвищий рівень зайнятості населення спостерігався серед осіб віком 30–49 років (77% – 79%), а найнижчий – серед молоді віком 15–24 роки (31%) та осіб віком 60–70 років (14%).

Понад 40% усіх безробітних громадян – це особи у віці від 15 до 29 років, кожен п'ятий безробітний у віці 40–49 років, кожен четвертий – у віці 30–39 років. Найнижчий рівень безробіття спостерігався серед осіб у віці 40–49 років (7,2%) та 50–59 років (6,0%). В Україні найбільше від безробіття потерпають молоді особи у віці від 15 до 24 роки. Рівень безробіття серед громадян цієї вікової групи зріс та залишається більш як удвічі вищим, ніж у середньому в країні – 19,6% економічно активного населення. Високий рівень безробіття серед молоді віком 15–24 роки пояснюється тим, що значна частина молодих людей не має необхідних професійних навичок і досвіду роботи. Молоді, яка отримала освіту, важко вперше влаштуватися на роботу, яка б відповідала отриманій професії або спеціальності. З кожним роком на ринку праці вимоги до робітників зростають, тому молоді все важче влаштуватися на роботу. Кількість людей із вищою освітою стає дедалі більшою, попитом користуються професії лікаря, економіста, юриста, психолога. Вища освіта в Україні перетворилась на бренд, через який у країні не вистачає людей із виробничими спеціальностями. А отже, знайти роботу випускникам вузів із «популярними» спеціальностями вдвічі важче.

Рис. 3. Структура безробітного населення за віковими групами в I півріччі 2014 року

Слід зазначити, що під час кризи 2008 р. найбільше постраждало саме молоде населення України. Так, серед осіб віком 15–24 років, рівень зайнятості в 2008–2009 рр. скоротився на 7,5%, а для молоді віком 25–29 років падіння цього показника склало 5,5%. Причому скорочення зайнятості відбулось у більшій мірі серед молодих жінок. Слід зазначити, що негативна тенденція щодо скорочення зайнятості серед молоді продовжувалась і в післякризових 2010-му (-2,8% та -0,4%) та 2011-му рр. (-1,5% та -3,2%).

Основними причинами зростання безробіття в Україні серед молоді є такі: 1) значна частина випускників вищих навчальних закладів не може конкурувати з більш досвідченими претендентами на робоче місце, що є ще одним свідченням невідповідності рівня підготовки фахівців в Україні потребам виробництва; 2) під скорочення насамперед потрапляють працівники з меншим досвідом роботи, більшість із яких – молоді люди.

Особливо незацікавлені роботодавці в молодих жінках, оскільки ті в перспективі можуть претендувати на полегшені умови праці у зв'язку з вагітністю, піти у відпустку по догляду за дитиною, частіше змушені перебувати на лікарняному тощо. Така ситуація у сфері працевлаштування молоді потребує особливої уваги держави, оскільки йдеться про найменш соціально захищену, але найбільш активну та мобільну частину суспільства. Незайнятість у молодому віці загрожує не лише втратою кваліфікації, але посилює мотивацію до еміграції за кордон. Так, згідно з опитуванням серед молоді України у віці 18–29 років показник готовності до еміграції становить 50,4%, а у віковій групі 30–39 років – 42,4%. Отже, серед вікової когорти, від якої залежить майбутнє України, кожен другий допускає для себе можливість еміграції [4]. Таким чином, у перспективі цілком ймовірно стає ситуація втрати частини трудового потенціалу. На тлі скорочення та старіння населення в Україні це матиме вкрай негативні наслідки для економіки в недалекому майбутньому. Погіршується криміногенна ситуація в суспільстві. Жертвами торгівлі людьми насамперед стають молоді безробітні, особливо жінки.

Слід зазначити, що рівень безробіття в Україні, як і раніше, залишається нижчим, ніж для країн Європейського Союзу. У середньому в країнах Євросоюзу за I півріччя 2014 р. рівень безробіття, порівняно з I півріччям 2013 р., майже не змінився. Середньостатистичним показником серед 27 країн Європейського Союзу є 10,3% (червень 2014 р.) (рис. 4) [4]. Рівень безробіття в Україні є також нижчим ніж у таких країнах, як Іспанія, Португалія, Словаччина, Італія, Болгарія, Ірландія, Латвія, Франція. Проте офіційні

показники безробіття в Україні в декілька разів менше реальних. Це означає, що в Україні існує значний розрив між показниками рівня безробіття, визначеного за методологією МОП, та зареєстрованого (у 4 рази в 2013 р.) [8].

Пояснень цьому декілька. По-перше, це приховане безробіття, що виникає через відправлення працівників в адміністративні неоплачувані відпустки або їх переведення на скорочений графік роботи. По-друге, масштаби реального безробіття недооцінені, оскільки в показниках зареєстрованого безробіття не охоплено осіб, які не були зареєстровані в Державній службі зайнятості, але вважалися би безробітними за визначеними у світі критеріями. Крім того, використання в знаменнику рівня зареєстрованого безробіття чисельності населення працездатного віку замість економічно активного населення (робочої сили), яке традиційно використовується для визначення рівня безробіття, також призводить до заниження показника рівня безробіття.

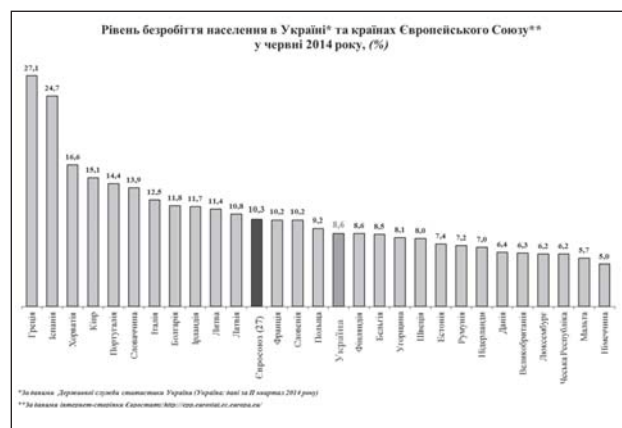

Рис. 4. Показники рівня безробіття населення в країнах Європейського союзу та в Україні 2014 р.

Висновки. Зайнятість і безробіття – це основні характеристики ринку робочої сили, що взаємодоповнюють одна одну, оскільки обидві характеризують ступінь участі/неучасті активної частини населення в процесі праці. Проте обидві ці категорії, окрім економічного, мають і соціальний зміст. Зайнятість населення не тільки створює матеріальні й духовні блага, а й змінює природу людини, розвиває її здібності, нахили й соціально необхідні якості, тобто формує людину як особистість. Таким чином, зайнятість населення виступає в суспільстві тим фундаментом, завдяки якому змінюється соціальне становище людини в суспільстві, а також формується її соціально-професійний портрет як особистості.

Розглянувши показники зайнятості та безробіття в Україні та країнах Європейського Союзу, можна зробити декілька висновків. У I півріччі 2014 р. чисельність зайнятого населення зменшилась на 802 тис. осіб порівняно з відповідним періодом 2013 р., рівень зайнятості населення

ня в середньому в країні скоротився із 60,1% до 57,9%, а рівень безробіття зріс із 7,6% до 8,6% економічно активного населення. Погіршення ситуації щодо зайнятості та безробіття спостерігалось в усіх регіонах, не дивлячись на військову агресію на Сході України. Рівень безробіття серед чоловіків і надалі є значно вищим, ніж серед жінок. В основному це пояснюється тим, що українські жінки довше живуть, довший період часу зберігають працездатність та мають менший рівень доходів і пенсій, що спонукає їх до трудової активності, у тому числі після досягнення пенсійного віку. Чисельність зайнятих скоротилась як серед міського, так і серед сільського населення, проте серед безробітних у I півріччі 2014 р більш ніж дві третини склали мешканці міст, решту – сільські жителі. Рівень зайнятості скоротився серед населення всіх вікових груп. Проте найбільше від безробіття потерпають молоді особи у віці від 15 до 24 років. Рівень безробіття серед громадян цієї вікової групи зріс та залишається більш як удвічі вищим, ніж у середньому в країні – 19,6% економічно активного населення. Високий рівень безробіття серед молоді пояснюється тим, що значна частина молодих людей не має необхідних професійних навичок і досвіду роботи.

Поширення безробіття в Україні та Європейському Союзі прямо залежить від існування великих індустріальних центрів та економічної активності територій. В Україні, на відміну від європейських країн, вагомий вплив має сезонне безробіття, про яке чітко свідчить динаміка показників, адже в жодній із країн Європейського Союзу (у тому числі й туристичних Греції, Португалії, Іспанії та Кіпру) не було виявлено явної сезонної циклічності рівня безробіття, тоді як в Україні офіційне число зареєстрованих у залежності від пори року різниться в півтора рази. Рівень безробіття в Україні, як і раніше, залишається нижчим, ніж у середньому для країн Європейського Союзу (10,3%). Проте офіційні показники безробіття в Україні в декілька разів менше реальних. Це насамперед зумовлено прихованим безробіттям, крім того, масштаби реального безробіття недооцінені, оскільки в показниках зареєстрованого безробіття не охоплено осіб, які не були зареєстровані в Державній службі зайнятості, але вважалися би безробітними за визначеними у світі критеріями. Крім того, використання в знаменнику рівня зареєстрованого безробіття чисельності населення працездатного віку замість економічно активного населення також призводить до заниження показника рівня безробіття. Отже, оскільки масове безробіття становить реальну загрозу громадянському суспільству, необхідним є своєчасне поглиблене наукове досліджен-

ня соціальних аспектів зайнятості населення, а особливо молоді.

Література

1. Гальків Л. Втрати людського капіталу України: чинник безробіття / Л. Гальків // Економіка і регіони. – 2009. – №2. – С. 110–113.
2. Герасименко С. Статистика : [підручник для вузів] / [С. Герасименко, А. Головач, А. Єріна та ін.] ; за ред. С. Герасименка. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К. : КНЕУ, 2000. – 467 с.
3. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>.
4. Динаміка та географія безробіття в Україні та ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://uk.wikipedia.org/wiki/>.
5. Козарь Т. Мотиваційний механізм у державному регулюванні зайнятості населення / Т. Козарь // Держава та регіони. Серія «Державне управління». – 2006. – № 2. – С. 98–101.
6. Лукашевич М. Соціологія праці : [підручник] / М. Лукашевич. – К. : Либідь, 2004. – 440 с.
7. Мімандусова Г. Сучасні тенденції в структурі зайнятості населення України / Г. Мімандусова // Українське суспільство 1994–2004: моніторинг соціальних змін / за ред. В. Ворони, М. Шульги. – К. : Інститут соціології НАН України, 2004. – С. 139–153.
8. У Держстаті кажуть, що рівень безробіття в Україні – стабільний [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.unian.ua/news>.
9. Офіційний сайт державної служби зайнятості України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.dcz.gov.ua/>.
10. Безробіття в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://forum.finance.ua/topic135000.html>.
11. Хомяк М. Проблеми регулювання зайнятості населення в Україні / М. Хомяк // Грані: наук.-практ. і громадсько-політ. альманах. – Дніпропетровськ, – 2013. – № 12 (104). – С. 43–48.

Анотація

Хомяк. М. Я. Аналіз сучасного стану зайнятості та безробіття в Україні. – Стаття.

У статті розглянуто актуальні проблеми зайнятості населення України, досліджено стан зайнятості та безробіття в Україні на сучасному етапі, а також його тенденції та основні недоліки. Обґрунтовано економічну та соціальну суть зайнятості, а також взаємозв'язок категорій «зайнятість» і «безробіття». Визначено основні критерії вивчення структури безробіття та зайнятості як соціальних категорій. Наведено та проаналізовано статистичні дані офіційних джерел щодо реального становища сфери зайнятості в Україні. Проаналізовано обсяги й рівень зайнятості та безробіття за статтю, віковими групами та місцем проживання. Обґрунтовано низку демографічних і соціальних причин порівняно високих абсолютних показників щодо зайнятості серед жінок та міського населення, а також причини високого рівня безробіття серед молоді. Визначено фактори, що впливають на зайнятість населення, а також фактори, що обумовлюють невисокий рівень безробіття в Україні порівняно з країнами Європейського Союзу.

Ключові слова: зайнятість населення, безробіття, економічна активність населення, ринок праці, рівень безробіття.

Аннотация

Хомяк М. Я. Анализ современного состояния занятости и безработицы в Украине. – Статья.

В статье рассмотрены актуальные проблемы занятости населения Украины, исследовано состояние занятости и безработицы в Украине на современном этапе, а также его тенденции и основные недостатки. Обоснованно экономическую и социальную сущность занятости, а также взаимосвязь категорий «занятость» и «безработица». Определены основные критерии изучения структуры безработицы и занятости как социальных категорий. Приведены и проанализированы статистические данные официальных источников относительно реального положения сферы занятости в Украине. Проанализированы объемы и уровень занятости и безработицы по полу, возрастным группам и месту проживания. Обосновано ряд демографических и социальных причин сравнительно высоких абсолютных показателей по занятости среди женщин и городского населения, а также причины высокого уровня безработицы среди молодежи. Определены факторы, влияющие на занятость населения, а также факторы, обуславливающие низкий уровень безработицы в Украине по сравнению со странами Европейского Союза.

Ключевые слова: занятость населения, безработица, экономическая активность населения, рынок труда, уровень безработицы.

Summary

Khomyak M. Ya. Analysis of current employment and unemployment in Ukraine. – Article.

In the article the actual problems of employment Ukraine are considered. The state of employment and unemployment in Ukraine today, as well as its trends and major shortcomings are studied. The economic and social nature of employment is justified. The relationship between such categories as employment and unemployment is established. The main criteria for studying the structure of employment and unemployment, as social categories are given. The analysis of statistics official sources about the real situation in the areas of employment Ukraine is given. The volume and the level of “employment” and “unemployment” by gender, age and place of residence are analyzed. Some of demographic and social causes of high absolute figures on employment of women and the urban population and the high unemployment rate among young people are found. Factors affecting employment, as well as factors that contribute to low levels of unemployment in Ukraine than the EU countries are defined.

Key words: employment, unemployment, the economic activity of the population, labor market, unemployment level.